

Szerkesztőség és kiadóhivata

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Fiókiadóhivatalok:

Jugoszláviában: Medjunarodni
Prom. Nov. i. Ogl. Zavod, D D.
Subotica, 2.

Párisban: Librairie „Universum“
Paris, VI. e. 33, rue Mazarine

— Megjelenik minden héten, kedden —

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon	10 pengő
Romániában	240 lei
Jugoszláviában	100 dinár
Csehslovák.	40 c. kor
Ausztriában	9 silling
Németországban	3 márka
Olaszországban	20 lira
Amerikában	1.75 dollár

Folyószámlák:

Magyar Ált. Hitelbank, fiókja,
Timișoara

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Művészeti szerkesztő:

GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

Az önfertőzés oka és gyógyítása

Írta: Dr. Luschazoff — Fordította: Bán-dor.

Az emberiség nemi életével való foglalkozás, mely néhány évtized óta egyre erősödik, különösen egy téren hozott változást, mely tulajdonképpen mindenkit érdekel, úgy férfit, mint nőt: mert nincs senki, aki életében többé-kevésbé ne hódolt volna az önfertőzés szokásának. Ami addig tudományosan ezekről a „fiatalkori bűnökről” közismert volt, csak mondákon és hagyományokon alapult és csak arra volt jó, hogy félelmet és ijedtséget keltsen. „Gyógyíthatatlan következmények” mint hátgerincsörvadás és az idegrendszer bomlása voltak a szokásos ijesztések és így nem csoda, hogy a másik oldalon is tulásba estek, úgy állítva be az önfertőzést, mint teljesen ártalmatlan, sőt inkább jótékony és hasznos dolgot.

Nyilvánvaló itt is az ingának a másik oldalra való kilengése, a külsőségekbe, midőn egy elavult nézet eddigi alakjában tarthatatlannak mutatkozik. Hogy pedig még az ódiumot is, mely az önfertőzés (onania) szócskán függ, elhárítsák, más, közömbös szavakat kerestek, mikor is az általánossá vált „Ipsation” szó, melyet a nemi élet terén oly kiváló Magnus Hirschfeld lengyel forrásból vett át, talán jobban pótolható volna olyan szavakkal, melyek önmegszabadítást, önfeloldást, önmegmagtalanítást jelentenek.

Az önfertőzés a nemi aktus karikaturája céltalan eszközökkel. A A rendes koitus az izgalom és

vágy terméke; minél erősebb a physiologiai izgatottság, annál csekélyebb lehet a vágy. De a külső tárgynak mindig jelen kell lennie és minél nagyobb ennek a vonzó ereje, annál nagyobb lesz a nemi izgalom. Egy nő által a koitushoz való csábításnál, a másik fél szerelmi készségének sejtésén kívül erősen hatnak még a látás, tapintás és a szaglás is. Különösen a tapintás az, mely nemcsak az izgatásnál, hanem a kéjérzetnél is nagy szerepet játszik.

A nemi vágy legmagasabb pontján a női mellek — és nem az arc — a legerősebb izgató eszközök. Az önfertőzésnél ezek a külső izgató eszközök elesnek; az önfertőzőnek magának kell ezeket pótolnia, a hajlékony, puha nyálkabőr gyöngéd izgatását a kéz bőr durva izgatása helyettesíti. A magömlés, mely nélkül a koitus nem vihető keresztül, s melynek létre nem jötte nemi kimerültség esetén a szervezet megerőltetését jelenti, az önfertőzésnél nem is szükséges; tehát mindenkor, physiologiai szükséglet nélkül is ismételhető. Ez azt jelenti, hogy a kéj, mely a rendes koitusnál csak eszköz volt a célhoz, az önfertőzésnél öncéllá változik.

A tiltott cselekmény tudata, a titokzatosság, a bujkálás nehéz esetekben az önfertőzött belsőleg páriává teszi és önmegvetésre kényszeríti. Ez az önmegvetés belsőleg elkülöníti, magányossá teszi őt és belsőleg a kitaszítottak kái-

bélyegét súti rá. És ezek a lelki következmények csak súlyosabbak lesznek, ha már előzőleg is jelen volt a buskomorságra való hajlam és a magányosság utáni vágyás érzete is.

Az önfertőzést általánosságban olyasvalaminek venni, melyet minden esetben „gyógyítani” kell, veszedelmes hiba. „Önfertőzőnek” csak az nevezhető, aki rendszeresen és mértéktelenül, physiologiai szükséglet nélkül is önfertőzést üz. Életfogytiglani önfertőzés nem egy betegség következménye, hanem a tünetje: terhelség, ideggyengeség. Az elviselhetetlenségig fokozódott physiologiai kényszernek nagyobb időszakonként önfertőzés által való kielégítését azonban inkább physiologiai szükségletnek, mint „bűnnek”, vagy még inkább „betegségnek” kell tekinteni.

Minden erkölcsi állásfoglalás az önfertőzéssel szemben magában véve nem egyeztetelhető össze az orvosi fogalommal. Az orvos beállítása csak physiologiai, illetve hygiénikus lehet. Arról van szó csupán: hasznos, vagy ártalmas. Magunk sem tudjuk, hogy nincsenek-e esetek, midőn a természet ellenállhatatlan kényszerének a magömlésre vonatkozólag megvan a maga értelme, hogy nincsen-e saját magától eredő önmérgezés, mely testileg vagy lelkileg mérgezően hat.

Teljesen el kell tekinteni a kezeléstől a csecsemők és egészen

kis gyermekek önfertőzésénél, mikor is az esetleg egészen ártalmatlan aktusra való figyelmeztetés sokkal veszedelmesebb lehet, mint maga a cselekmény. Hogy a férgeket, vagy más izgaló szereket, — ahol jelen vannak — el kell távolítani, az természetes. Gyermekeknél fertőzésekkel szemben általában azon elv uralkodik, hogy inkább semmit sem csinálni, mint hogy egy meggondolatlan szóval károkat okozunk, gondolatokat ébresszünk fel, melyekről addig a gyermeknek tudomása sem volt és ezáltal vezessük őket olyan dolgok cselekedetére, melyeket azelőtt nem ismertek.

Káros az önfertőzés, legalább is az idegártalmak szempontjából, minden esetben, a nemi mirigyek kifejlődése, tehát a pubertás előtt. Itt csak az izgalom szerepel, mert hiszen nincsen anyag, ami kiűritessék. A kéjhullám nem tör ki természetes folyamatban, mint a koitusnál, hanem hirtelen megszakad. A testet megcsaljuk és az megérzi. Az önfertőzés ebben a korban nem önfelszabadítás, hanem egy folytonos önizgatás, mely annál gyakrabban ismételtetik, amint a tulajdonképpeni physiologiai megkönnyebbüléshez nem vezethet. Az éretlen szervezet izgatása kétszeresen ártalmas, mert kétszer olyan hosszú ideig tart, hogy az izgalom elérje tetőfokát. Az ilyen gyermekek már nagyon korán lelkiöregnek, blazirtak stb. és szellemi képességük szenved. Figyelmük elterelődik az iskolai tárgyakról és a kívülről jövő dolgok nincsenek rá hatással, mert alapjában titokban mindig belőle, a jövődő aktusra van irányítva. Az önfertőzés itt teljesen kitölti a lelki életet.

De más oldalon viszont nagyon gyakran egészségtelen szentimentalitásra vezet, a másik nemmel szemben is, melynek hamis idealizálása éppen a saját tisztátalanság érzetéből kifolyólag nagyon is nagyfokú lehet.

Az önfertőzésnek a későbbi korban való kezelésére az szolgáljon irányadóul, hogy csak akkor kell közbelépni, ha ártalmak vannak jelen. Más esetekben az orvos felesleges.

Senkinek sem kell szerencsétlenséget bebeszélni és senkit sem boldogsághoz juttatni, akarata ellenére, olyan boldogsághoz, melyet mi annak tartunk.

Az erős elviseli a nemi kimerültségeket is, és ha szükséges, mindig elég erős lesz, hogy kimeneküljön a fertőből. Mint minden izgalom, úgy az önfertőzés is végeredményben csak akaratának erősítésére szolgál, mint az ellenség ellen való küzdelem. Ami nem teríti le, csak erősebbé teszi.

A női önfertőzésnél talán kisebbek az ártalmak, mint a férfiaknál, már csak azért is, mert az asszonyok általában kevesebbet szenvednek a lelkiismeret férfibetegségeitől, lévén inkább természeti lények. A bűnben is nagyobb naiv ártatlansággal bírnak. A legrosszabb esetben örökké romlott gyermekek maradnak. A bűn fogalmát a férfiak találták ki.

A kérdés, hogy kell-e és mit kell csinálni, attól fog függni, ami egyes esetekben előadja magát. A kezelés lehet testi, szellemi és lelki, erősítő, elhárító és felvilágosító, de minden esetben nagyon elővigyázatos.

Éppen az önfertőzés kezelésénél minden a „miként”-től függ és sokkal inkább, mint máshol, elsősorban a nevelő, illetve az orvos személye az irányadó. Inkább semmi kezelés, mint hamis kezelés és akinek nincs meg a szükséges higiéniai belátása, lelki érettsége, emberi belátása, tartózkodják ettől.

A lelkiileg tényleg súlyosan terhelt önfertőzővel szemben, aki talán már magában is kételkedik

és öngyilkosságra gondol, résztvevően és erősítően kell a segítő kezet nyújtani. Nem terhelni kell őt, hanem felszabadítani, nem megalázní, hanem felemelni.

El kell venni tőle a megbélyegzettség önkának ódiumát és méltóságot és önbizalmat diktálni belé újra. Gyengéjét nem kell a szemére vetni, hanem reméltetni vele, hogy régi erejét ismét vissza fogja nyerni. Semmi jámbor, erkölcsi prédikáció, hanem kézzelfogható erős testi és szellemi intések. Megfigyelése és figyelme belülről kívültre terelendő, ki kell őt üzni a természetbe, a sportba, testi fardalmakba; de sohasem a kimerülésig, csak a testi megnyugvás érzetéig. De arról is kell gondoskodni, hogy ne maradjon egyedül. Társaságba kell vinni, hogy kibeszélhesse, feloldhassa magát.

Foglaljuk össze röviden az elmondottakat, elsősorban is: az önfertőzésnek minden erkölcsi megítélése orvoshoz nem méltó, s csak higiénikus szempontból bírálható el. Nem minden, csupán káros önfertőzés vonhat maga után kezelést, mert lehetnek az önfertőzésnek olyan alakjai is, melyek meghatározott körülmények között és ritka időkben hasznosak.

A nemi érettség előtt azonban minden önfertőzés káros, viszont az érettség alatt káros következmény nélkül is maradhat; a szexuális kiéretttség után többnyire mindig ártalmatlan.

Aki öszlőneivel harmonikus formában nem tud egyensúlyban lenni, az forduljon rögtön szakértő orvoshoz.

A teljesen ujonnan átalakított

„Vas” Fürdő, Arad

BÖHM JENŐ tulajdonos saját kezelésében! Nyitva reggel 5 órától esti 10-ig.
Árpád tér 2 és Erzsébet királyné körút 85 szám.

Diszkrét bejárat!

CSÁKY GYULA

vésnök, ARAD, Str. Alexandri (Salacz u.) 5. (2)

Zománcozott jelvények, sportérmek, gummbélyegzők és mindenféle művészi munkákat, elsőrangú kivitelben legolcsóbban készít.

Lapunk hirdetési tarifája olcsó, eredménye azonban hatásos!

Harisnya, keztyű,

selyem fehérnemű a legolcsóbb gyári árban

ELBE

harisnyaházakban. Timişoara, Józsefváros, Bul. Carol 13. Bul. Berthelot 21. Gárváros, Str. Daşilor 30

Bán-dor szám

Mult heti számunkban bejelentettük, hogy jelestollu munkatársunk, Bán-dor, aki eddig csupán a mes-szi idegenből küldözgette értékes írásait, Temesvárra érkezett és vég-leg lapunk kötelékébe lépett. Mint a szerkesztőség belső munkatársa in-tenziv kapcsolatot létesít az olvasók és a lap között és érdekes írásaival olvasóink ezentul sürubben fognak találkozni a lap hasábjain. Bán dor, aki végig barangolta Európát és Ázsiának legnagyobb részét, egy kis

pihenőre tér meg hozzánk és itt fogja feldolgozni életének legszine-sebb eseményeit. Talán senkisé ismeri úgy az orosz arisztokraták sexuális és kicsapongó életét, mint Bán dor, és talán senki sem forgott annyit a világvárosok legtitkosabb helyein, mint munkatársunk, akinek a világ minden sarka egy darab emléket rejteget. Tapasztalatait most mind megírja, feldolgozza és lapunk olvasói elé viszi. Ép ebből kiindul-va, szerkesztőségünk elhatározta,

hogy az 50.ik számot egy Bán dor számnak szenteli, ahol is közöljük a fényképét és a lap teljes anyagát Bán dor írja. 50.ik számunk ez ok-ból a lehető legérdekesebb lesz, mert annak minden sorát és betűjét Bán-dor fogja írni. Figyelmezteljük tehát olvasóinkat, hogy lapunk 50.ik szá-mát kísérvék figyelemmel, mert az zárt példányban jelenik meg és ki-zárólag felnőttek kezébe kerül.

Szerelem
— Eredeti felvétel —

Fotó Manasse, Wien

Szerkesztői üzenet helyett

— Válasz beküldött egy levélre —

Olyan kedves és üde volt, mint a májusi ibolya. Tiszta, mosolygós, és illatos a levele, amit hozzám írt. Nagy problémája van — írja — és tőlem kér tanácsot.

A probléma voltaképpen nem is az. Legalább is nem olyan súlyos, mint gondolja. Szerelmes. Ez még egyáltalán nem baj. Véleményem szerint az lenne baj, ha nem lenne szerelmes. Tizenhét éves és ilyenkor nemcsak illő, hanem egyenesen kötelező is a nagy „halálos szerelem”. A halálos szerelem, melyet néhány hónap múlva már elfelejt, hogy helyébe, másnak esküdjön „örök hűséget.”

Érzi is, hogy ez még nem baj, hanem azt fejtegeti levelében, hogy magának már három éve udvarol egy fiu, akibe szerelmes volt. Mostanában azonban egy kis hiba történt, mert kiderült, hogy a szerelem könnyen megingatható. Fellépett egy fiu, aki nagy donjuan hírében állott, művészyerek, mindenki dédelgeti, kényeztet, magának elkezdett udvarolni és szerelmes lett a fiuba. Most már egyszerre kettőbe szerelmes.

Minden leány hajlamos a bigámiára és így természetesen maga is.

Ha magától függött volna, akkor szépen tovább szórakozott volna a két fiuval. De itt történt a baj. Mert mindegyik követelni kezdte, hogy szakítson a másikkal. Dél előtt az egyik, délután a másik.

Egyiket sem akarta elengedni.

Mert úgy érzi, hogy mindegyiket szereti. Maga már sokat gondolkozott a dolgon és sejti, hogy szintén szakítania kellene a régebbi ismerősével, azonban nincsen ereje. A régebbit ugyanis jobban szereti, ezt tisztán érzi, a művészyerek azonban hiuságának inkább megfelel és így a jövő szempontjából szakított volna az új kedvéért, a régi szerelmével.

Erre azonban nem volt ereje. Folyton halogatta a dolgot, odázta a szakítást és hitegette mindkettőt.

Egyszerre azután baj lett. Mert neki ugyan nem volt ereje szakítani, de annál inkább volt az új ideáljának és egész egyszerűen szakított magával.

Levelet írt, melyben jó mulatást kívánt és úgy elment, mint a levegőben koválygó mozdony füstje.

Most kérdezi tőlem, hogy mit csináljon? Nagyon fáj a szíve.

Ismétlem, hogy nagyon jóízűt mulattam levelén és őszintén örültem azon, hogy még vannak leányok, akiknek ez komoly problémát okoz. Én azt hittem, hogy a mai leányok nagyrésze már rég túl van ideális szerelmen és vagy csak sportolnak, vagy pedig, ha komolyan szerelmesek lesznek, akkor nemcsak a lelkükkel, hanem a testükkel is szeretnek, ami természetesen lényegesen egészségesebb állapot. Őszintén örülök tehát, hogy akadt még valaki, aki ideális szerelem rózsabilincsei között vergődik és tőlem tanácsot kér.

Hát kedves kislány, engedje meg, hogy azt a tanácsot adjam magának, hogy csak engedje szépen futni a fiut. A fiatal madár,

ha már egyszer kirepült a fészkből, még egyszer nem repül vissza, hanem új fészket épít magának. A szerelem is, ha már egyszer elmúlt a fiu szívében, nem igen tér vissza még egyszer.

Meg azután maga sem szerelmes a fiuba. A hiuság szoros kapcsolatot tud ugyan teremteni, de mégis könnyedén széttéphető, ha szerelem lép közbe. Így történt a maga esetében. Szerelmes volt. Hiuságának azután egy másik hízelt és azzal kacérkodott, de lelke mélyén mindig a másikat szerette.

Hogy azután melyik érdemelte meg jobban magát, azt már igazán nem tudom eldönteni, mert nincsen alkalmam egyiket sem ismerni. Minden esetre az bizonyos, hogy az, amelyik jobban szerette magát, ezt pedig igazán magának kell tudnia. Problémáról tehát szó sincsen. Legfeljebb arról, hogy egy fiu szmokingja elmaradt maga mellől és nem magát irigylik a többi leányok a fiu miatt.

Ifj. Kubán Endre

Hallatlan áresés férfi- és fiuruhákban! Schönbrunn

Temesvár, Gyárváros, Fő-uca 32.

sz. alatti üzlete kiárusítja és áron alul adja el cikkeit. Az óriási választékból azonban minden család csak egy tételt vásárolhat, amivel azt akarja a Schönbrunn cég elérni, hogy minden egyes vevő legalább egyszer vásároljon jól és olcsón.

Kivonat az árjegyzékből:

Hosszu télikabát férfinek	Lei 1390—
Soffőrök számára speciális bőrkabát	2200—
Divatöltöny férfiaknak	1290—
Munkaöltöny	470—
Iskolai egyenruhák	720—
Színes sapkák	68—

Ezenkívül 2000 drb különböző külföldi szövet, minden színben, olcsó árban.

Külföldi kötött áruk

selyem fehérnemű, harisnyák, keztyűk legnagyobb választékban. (52)

William Weisz & Fiul, Timişoara, Löffler palota.

Éva születése

Novella. — Irla: Zsolt Gitta

A fák rügyén ezer kis mese ringott... ringatta őket a friss tavaszi szél.

Ezer virág tarkázta a mezőket s az emberek szívét sok-sok színes vágy.

Akkor még a vén világ kamaszkorát élte.

Az emberek nem rejtették életüket kőházak oduiba és városok sikátorai helyett a szabad rónaságot járták.

Az emberek még boldogok is voltak akkor.

Hiszen örök volt a május.

Senki sem szőtt fellengős álmokat, s nem akart létrát építeni senki, hogy másoknál magasabbra jusson.

Az emberek ruha nélkül jártak, mert nem volt titkuk, amit egymás előtt rejtgeessenek.

Olyan természetes volt minden.

A fiu karcsu volt és izmos s a teste barna volt a naptól.

A lány teste is barna volt, barna és formás. A combjai finoman iveltek és feszesek, a mellei ruganyosak, a háta párnás.

Szépek voltak, mint két pár duckölyök.

A fiu alig volt még ember, alig pihésedett a hasa alja, mikor egy este az erdő sűrűjében összetalálkozott egy nagy, erős, nagymellű asszonnyal, aki maga mellé fektette a puha mohára és furcsa, de kellemes dolgokat tanított neki.

Attól kezdve a fiu más szemmel nézte a lányt. A lány észrevette ezt. De nem pirult el.

Akkor még nem szégyenkeztek az emberek. Talán mert nem volt rá okuk.

Igy történt, hogy egy éjjel, amikor teli hold volt és nagy, lomha baglyok röpködtek nesztelenül, a puha füben sok-sok nehéz szagu virág között, keresgélve és ügyetlenül, de magáévá tette a fiu a leányt.

Igy kezdődött el egy szerelem, amely szép volt és szent volt a

maga primitív természetességével és mentes minden sallangtól és cifraságtól.

Azonban a fiu meglátott egyszer egy másik leányt, aki semmivel sem volt szebb, külömb, mint az első, csak éppen hogy más volt és ez a változatosság kellett a fiúnak.

Ez természetes dolog volt akkor és nem nevezték hütlenségnek. Nem is szomorkodtak ilyesmiért, hanem mindenki igyekezett máshol kárpótolni magát és ez jó volt, mert az embereknek már akkor is kellett az ujszerűség. A lány se szomorkodott, amikor mással látta a fiut és természetesnek vette az egészet, habár szerette őt. Élt ő is vigan tovább mint eddig, csak más férfiakkal.

Történt egyszer, hogy a fiu virágok közt pillantotta meg a leányt. Csak egészen véletlenül történt. A lánynak csak a feje látszott ki a virágok közül, testének vonalait csak sejteni lehetett és olyan különös és szép volt így, hogy a fiu odament hozzá és megmondta ezt neki.

Az emberek még őszinték voltak akkor.

A lány elgondolkozott ezen.

Másnap letépett sok-sok olyan virágot, összekötözte őket és teleaggatta velük magát. Különösen azokat a részeit takarta el velük, amelyeknek báját legjobban szerette a fiu.

A mellei csak a virágok alól

domborodtak elő, alig láthatóan, feszes, szép combjai csak itt ott villantak ki a virágok közül.

A fiu, mikor meglátta őt így, csillogó szemekkel közeledett feléje és otthagyta azt a másikat. Kezét a virágok alá csusztatta, úgy simogatta a lány fiatal testét. Csókolni akarta a melleit és szája virágok közt keresgélte a kis, kemény bimbókat, combjába harapott és szája virágot és hust érzett egyszerre és mindez annyival izgatóbb volt így.

Leteperzte a földre és tépni kezdte róla a virágokat, de a lány védekezett és amikor végre hosszú tusa után sikerült őt magáévá tenni, olyan fokát érezte a kéjnek, mint soha még.

Igy született meg az első ruha.

A lány megtette ezt mindannyiszor, valahányszor tetszeni akart a fiúnak.

Ezt megtanulták tőle más asszonyok is és versenyezni kezdtek, ki tudja izgatóbban rejtegetni teste szépségeit szomjas férfiszemek előtt.

Ekkor született meg az irigység.

Nyomában jött a képmutatás és jöttek a többi bűnök.

Igy lett az örök tavasznak vége.

Jött a bizonytalan, nagy zürzavaros Élet, hogy a boldogságot szégyennek nevezze el és legendákat szőjjön a sok selyemből ki-ki csillanó leánycombok köré.

Művészifényképfelvételek

Esküvők és alkalmi társas összejövetelek, nemkülönben speciális gyermekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben készülnek: Fotó **BOROS** nál, Timișoara, II. Andrassy ut 22. (16s)

DUSCHNITZ

cég

(44-46, 49-50)

kötött árui a legjobbak! Timișoara, Gyárváros

H. R. Kent

a híres angol cég temesvári fióktelepe, Szt. György-tér, felölősséget vállal azért, hogy minden méter általa eladott angol szövet, mely az „English Fintex” védjeggyel van ellátva, kiváló minőségű és sohasem árusított még 1 percent erejéig sem belföldi szövetet, mint Temesvár összes többi szövetkereskedései.

O R O S Z S O R S

— Egy jobbágy leány vallomásaiból — Irta: B á n - d o r —

A bojárno toiletteje.

Urnőink, a bojárno és leánya, reggeltől estig mozgásban tartottak bennünket. Midőn az ágyat elhagyták, megkezdődtek a mi rendes napi martiriumunk órái is és ettől kezdve zuhogtak az ütések szegény popónkra.

Először fürödtek. Ezen aktusnál az összes szolganők teljesen meztelenül jelentek meg. Urnőink soha nem voltak meglegedve, vagy a fürdőviz volt túl meleg, vagy hideg, vagy a testük dörzsölésénél volt baj és a korbács, melyet minduntalan a kezük ügyében tartottak, megkezdte munkáját. Minden kimélet nélkül használták ezt a rettenetes fenyítő eszközt a test minden részére, még a combok közé is, a nők legérzékenyebb részére. Gyakran nem is véletlenségből, hanem raffinált kegyetlenséggel céloznak oda.

A fürdés egész ideje alatt dolga volt a korbácsnak. Jaj volt azonban a szerencsétlennek, aki ösztönszerűen ki akart térni az ütések elől, mert ilyenkor le kellett ülnie a kád szélére, hogy urnőnk nedves kezével megtorolja az engedetlenséget.

Midőn ezt először láttam, egy már idősebb szobaleány volt az áldozat. Egy korbácsütésnél, mely a combjai közt érte, a fájdalomtól visszafántorodott. Rögtön el kellett foglalnia a már jól ismert ülést és hatalmas farát kiszolgáltatni a vízben megáztatott veszőknek, melyek elviselhetetlen fájdalmat okoztak a szerencsétlennek, aki hihetetlen grimaszokat vágott, nagy

*) Lapunk 23 és 27-ik számában ily cím alatt két cikket hoztunk Bán-dortól, mely egy orosz jobbágy leány vallomásait tartalmazza. A két cikk akkoriban meglehetősen feltűnést keltett, mert a régi Oroszország arisztokratáinak szexuális életét világította meg. E heti számunkban Bán-dor folytatja „Orosz sors” c. cikksorozatát, mely sorozatból hetenként egy-egy közlemény fog megjelenni. És bár minden ilyen cikke önmagában is teljes egészet képez, az előzmények könnyebb megismerésére szükségesnek tartottuk ez bejelenteni.

mellei táncoltak és állatiasan üvöltözött, a 40 ik ütésnél az egész ülepe vérről volt borítva.

Másnap azzal szórakozott urnőnk, hogy ülepünket nedves kézzel paskolja meg. Aki ezt a cirógatást egyszer átélte, egész életében nem felejtette el.

Egy napon a fájdalmas korbácsütés egy szép 24 éves, barna leányt ért kétszer a lábai közt. A nagy fájdalomtól visszaugrott, hogy kikerüljön kintjójának közeléből. Dühösen ugrott ki a bojárno a kádból és olyan nedvesen, ahogy volt, a delikvensnő után szaladt, aki egész testében reszketett és már megbánta tettét, mert tudta, hogy milyen sors vár rá.

A bojárno jobb kezével megmarkolta pompás szőrétét és visszavezette a kádhoz, hol a másik kezével is odanyult és így tartotta a leányt. Alaposan rángathatta, mert szegény úgy sikoltzott, mintha ezer tűvel szurkálnák.

— Hogy ne hiába ordíts, még 50 vesszőt is fogsz kapni, — mondta kárörvendve a bojárno. — Most szorosan foglak és ha menekülni próbálsz, úgy csak a parókád fogja kárát vallani.

A barina, urnőnk kisleánya kérte magának a kegyet, hogy a büntetést kiadja. Megtörölték, ráadták a pongyoláját, mire gondosan kikereste a megfelelő vesszőket és a leány mögé állott.

A szerencsétlen messze kidülesztette az ülepét, valószínűleg, hogy hajdiszének további rángatását elkerülje, de üvöltözéséből észre lehetett venni, hogy a bojárno kezei nem maradtak tétlenül.

Rögtön utána lecsapott az első ütés is, felülről lefelé. A korbácslásnak ez a neve azonban nem felelt meg a szobaleány izlésének, mert felsikoltott és popója megvonaglott. De ismét csak elfoglalta előbbeni helyzetét, engedelmeskedve a bojárno kezeinek. A barina nyugodtan folytatta munkáját és a megkintott leány si-

koltozása minden ütésnél növekedett.

Nemsokára új színjátékot élvezhettünk. Az asszony egy pillanatra beszüntette a fenyítést, megtörölte magát, felvette pongyoláját és leült egy alacsony székre. Aztán két kezével ismét megmarkolta az előtte álló hajdiszét, mely tömőten és szélesen terült el a combjai között és lehúzta a leányt, amíg térdeplő helyzetbe jutott. A fiatal barina rögtön felhasználta a combok szétnyílását és alulról közéjük vágott. Minden ütest kettős ordítás követett, az elsőt, az éles vesszőcsapás, a másodikat a legintimebb testrészének brutális kezelése okozta és jajgatása bizonyította, hogy ez volt a fájdalmasabb.

Az utolsó ütésnél aztán méltó befejezésül a bojárno oly erőszakosan rántotta fel a térdeplő leányt, hogy hajdiszéből egy egész csomó maradt az ujjai között.

A naponkénti büntetéseiket is a fürdőszobában osztották ki. Ha azonban vendégek voltak, akkor a büntetéseket délutánra halasztották, hogy az urak is részesülhessenek ebben az izguló színjátékban. Viszont, mikor a hercegnőnek női látogatói voltak, akkor együtt fürödtek és közösen hajtották végre a büntetéseket is, valamennyien megrögzött hódolói voltak ennek a szórakozásnak, ez látszott a szemük csillogásából. Ezen kívül a bojárno a legszebb testű leányokat bocsajította vendégei rendelkezésére. Mikor aztán a hölgyek megfürödtek és újra felöltöztek, buja kéjjel korbácsolták meg a csinos, meztelen leányokat, a bojárno folytonos biztatása közepette és a megárák nem is mondták maguknak kétszer.

Fürdés után és a kiosztott büntetések után, a szobaleányok meztelen urnőjüket átvitték a budoirjába, hol az öltöztetőnők vették át. Ezek egész különleges ruhát viseltek, azon célból, hogy minden szükséges fenyítést a ruha

Burberrys Ltd.

ANGOL SZÖVETEK

a legjobb minőségben és dus választékban,

utolsó divat szerint csakis a gyári lerakathál:

Timişoara, Belváros, Jenőherceg tér
Piața Libertății

42

dacára, végre lehessen hajtani. A nyaknál olyan mély kivágás volt, hogy a nők mindkét melle szabadon maradt, hátul pedig derékig széthyitható volt s úgy, hogy egy rántással az egész testet meg lehetett mezteleníteni. A felolvasónő is ilyen ruhát viselt.

Először a fésülőnők léptek munkába, a hercegnő egy kényelmes fotelben feküdt, egy szál selyemköpenyben és arany haját átengedte az e célra külön kiképzett szolganőknek, kik ügyességüket egy moszkvai borbélynál szerezték popójuk rovására. Ritka nap volt, mikor büntetés nélkül menekültek. A legkisebb hibánál is úgy rángatta hajukat a bojárnő, hogy a fejük ide-oda repült és könnyeik omlottak. Néha hegyes körmeit belévájta a fülcimpájukba, míg a vér kibugyant, de legtöbbször a papucsával verte az arcukat és a mellüket.

Egy előtte térdeplő leány élő tükröként szolgált. Két karjával egy kerek tükröt tartott a magasan, melyet urnője parancsa szerint mozgatott. Midőn kifáradt karjai a szolgálatot felmondani készülődtek, új erőt kapott néhány erős pofontól, melyektől feldagadt az arca.

A szegény leánynak egész idő alatt ebben a helyzetben kellett maradnia, ha tehát nem volt valami erőstestű, ritkán szabadult meg korbácsolás nélkül, mert a fésülködés sokáig tartott és a bojárnőt nehéz volt kielégíteni.

Mig a hercegnőt fésülték, két előtte térdeplő leány felhuzta a harisnyáit és cipőit. Ezt a munkát nagy gondossággal kellett végezni, mert a legkisebb hibánál már lecsapolt a rettenetes papucs. Ilyenkor kedve telt abban, hogy lábával hanyatrugta az előtte térdeplő leányokat, azután felhívta kisleánya figyelmét azoknak meztelen farára, melyen széthyilt a ruha és kérte, hogy korbácsolja meg őket, mert titkos bájaikat ilyen szemérmetlenül mutogatják.

A leánykának nem kellett sok biztatás és a nála szokásos kegyetlenséggel gyakorolta kedvenc szórakozását. Ha a bojárnőnek jó kedve volt, több ízben is megismétlődött ez a játék.

Ezek a pillanatnyi fenytéseken kívül, melyeket az uraságok csak ártatlan játéknak tartottak, ritkán mult el az öltöztetés, hogy egy komorna igaz, vagy valótlan hanyagság miatt a szokásos 40 nagajka ütést el ne szenvedte volna. Mélyen előre hajolva, maguknak kellett ruhájukat széthyitni, ülepüket kidüllesztetni, hogy urnőjük véresre verje azokat. Sohasem hagyta abba addig, amíg vércseppek nem jelentkeztek meg a hófehér bőrön, a buja kegyetlensége csak akkor csillapodott le.

Az öltöztetés alatt kezdődött a felolvasónő szolgálata is. Verának hívták a leányt és úgy volt öltözve, mint a többiek. Ez a szegény teremtes kétszer annyit lett megkorbácsolva, mint a többiek, mintha a bojárnő a magas bérért akarta volna megbosszulni magát.

Olvasás közben urnője mellé kellett térdelnie egy alacsony székre, hogy az papucsával könnyen elérhesse az arcát és a melleit. A mellei különösen szépek és fejlettek voltak Verának, buja teltségben állottak ezek a 22 éves leánymellek büszkén felfelé, két rózsás bimbóval koronázva, sajnos, nagyon is gyakori célpontjául a bojárnő kegyetlen kedvteléseinek.

Példaként elmondok egy napot, mikor szeszélyes és ideges urnőnk nagyon is lázító igazságtalansággal járt el szegény leánnyal szemben, aki jól és érthetően olvasott és mégis csakhamar felhangzott:

— Vera, mit mormogsz itt? Egy szót sem lehet érteni abból, amit olvastál.

A leány engedelmesen felemelte a hangját.

— Megbolondultál teljesen? Most meg úgy ordítsz, hogy megreped a dobhátyám. Várj csak, majd én belédverem a rendes mértéket — és úgy arcul ütötte, hogy a helye rögtön feldagadt és a szegény leány kínosan felnyögött.

— Most pedig olvassál tovább! Gyerünk! Mi az, nem akarsz? Akkor nesze!

Papucsával oly erősen ütötte a melleit, hogy megreszkettek a kegyetlen csapások alatt és a görcsös zokogás rázta a megkínzott

leány egész testét. Ennek dacára tovább kellett olvasnia. A bojárnő jól tudta, hogy a fájdalomtól ez lehetetlen folytatni tevékenységét, de kegyetlensége még nem volt kielégítve és így tovább kinozta áldozatát.

— Ugy? Tehát nem akarsz olvasni? Akkor legalább énekelj. Gyertek ide ketten és fogjátok le.

Két erős szobaleány a szoba közepére vezették Verát, felsőtestét lenyomták, hogy fejlett fara teljesen érvényesült és széthuzták ruhájának szárnyait. Látható lett pompás ülepe, gömbölyű és telt, egymáshoz simulva a két bársonyos halom és a formás combok közül aranszöke fűrtök tűntek elő. De ez a felséges látvány, mely egy tigrist is megszelidített volna, a bojárnőt csak jobban felizgatta. Megragadta a bőrkorbácsot, melyet kizárólag csak Veránál használt, mert habár a szíjjak nagy fájdalmat okoztak, de nem sebeztek fel a testet és így alkalmasak voltak a hosszantartó és többször megismételt fenytésekre.

Egy furia nem korbácsolhatott volna különben, mint ez az arisztokrata nő, nem hiába ígérte neki előre, hogy olvasás helyett énekelni fog, mert minden csapásnál szívtetőően üvöltött a szerencsétlen leány.

Hogy pedig a megkezdett munkát méltóan fejezze be, az utolsó tíz ütést áldozatának combjai közé mérte. Vera velőtrázóan ordított és vastag combjait kétségbeesetten szorította össze, hogy legérzékenyebb testrészét megmentse a korbács elől. De a bojárnő egy intésére két szolganő erőszakosan szétfeszítette Vera lábait és úgy tartották, míg urnőnk sátáni kegyetlenséggel rá mérte a hátralevő kilenc ütést.

Mikor végre eldobta a korbácsot, egész hajcsomók tapadtak a véres szíjjakra. Verát ölben kellett kivinni a szobából, mert nem tudott a lábára állani. Folyton ordított és hangjában nem volt semmi emberi, de a bojárnő arcán vad diadal és kegyetlen mosolygás ült, mikor utána nézett áldozatának.

Bundák mérték után,
szőrmék nagy választékban

Neuländer E. szücsnél, Arad

Fischer Elis palota, az udvarban. — Szőrmék legolcsóbb bevásárlása forrása

(52)

Asszonyképző tanfolyam 13 óra alatt

— A férfi megismerése — Irta: Dr. Elsa Tauber, (Wien) —

II. lecke.

Az első szerelem.

Vajjon milyen életkorban kezdődik a női nem befolyása a férfire? Ez a kérdés és a tudományos kutatás, különösen a freudi teória azt állapítja meg, hogy már csecsemőkorban. Természetesen a tudat alatt marad, hiszen a nemi szervek a férfiaknál és a lányoknál nagyon fejletlenek, de ezek is a gyermekélet delén meglehetősen rohamos fejlődésnek indulnak. A fiukra az első női befolyás ott mutatkozik, amikor a gyermekszoba keretén belül a fiu beléscseret a nevelőnőjébe, vagy tanítónőjébe. És a nemi érzések első jele, hogy a fiu fanatikusan kezd ragaszkodni a nevelőnőhöz, esetleg a szolgálóhoz és ezt a ragaszkodást nem ritkán fájdalmas érzés, sőt féltékenység is követi. És a fiu tudva, vagy tudat alatt, de az asszony testiségét szereti már itt is. Minden érintésnél erős boldogságérzet fut át rajta, szereti a haja szagát, a hangja csengését, a közelségét és nem éppen hatástalan a fiu jövőre izlésére, hogy gyermekkor környezetében milyen asszonyok voltak. Vannak férfiak, akik egész életük alatt mindig hasonlatosságot találnak nőismerőseik és anyjuk, testvérük vagy olyanok között, aki gyermekkorukban szerepet játszottak.

A testi érése idejében, a fiuk kevésbé kedvesek körülállóikhoz. Ezt az időt „kamasz évekként” nevezzük. A kamasz évek a tizenöt-tizenhatodik életév körül állanak be, ilyenkor a heremirigyek elérik tökéletes érettségüket, az ugynevezett pubertást és nagy ingadozás áll be az ifjú életében, amely a fajtól, a klímától és az életviszonyoktól függ és azok szerint különböző. A városi gyerekeknél a pubertás hamarabb lép fel, mint a falusi fiuknál, a forró égővi vidékeken szintén hamarabb, mint a hidegebb vidékeken.

A pubertás idején a heremirigyek megnőnek és magkiválasztásra képesek lesznek. A nemi szervek kifejlődésével együtt más testi változások is beállnak. A gyors növekedés jele a hónalj szőrzet növeése és több belső átváltozás. A fiu melle

bővül, a gégefő megerősödik és a hangja gyakran rohamos gyorsasággal, egy oktávval mélyebb lesz. A pubertás idején mindjobban észrevehető a különbség a fiu és a lány között. A férfi magasabb és súlyosabb lesz a nőnél. Az egyes testrészek proporcionálódása ilyenkor világosan kivehető. Amiga fiukézés-lábcsonjai hosszabbak, addig a dereka keskenyebb a nőnél. A kezei viszont szélesebbek, ugyancsak a fejbőség is. A férfi válla szélesebb, ezzel szemben a nő csípőben erősebb, ami nagy fontosságu a szülésnél. És még számtalan ilyen jelegység jelzi az érése idejét.

Ebben az időben, amint a fiu már férfinek kezd magát érezni, azt hiszi, nem tudja vele senki felvenni a versenyt. Ez magyarázza ilyenkor meg egész furcsa és pöffeszkedő viselkedését, amit csak a kamasz évek betudásával bocsájtanak aztán meg neki. Minden cselekedetének és a beszédének tulásbavivése a főmotívuma ennek a korszaknak. A fiatal mindenütt idősebb emberek társaságába tolakszik, mindenütt szerepet akar játszani és mindenbe beleüti az orrát, amihez tulajdonképpen semmi köze nem lenne. Ilyenkor aztán természetesen barátságtalan, visszataszító modoru, igazságot követelő, kekk és mégsem haragszik senki rá, mert mindenki tisztában van a kamaszok kilengéseinek ezen szimptomáival.

A kamaszok elmúltával kezdődik tulajdonképpen a nő szerepe a férfi életében. Tény dolog, hogy fiatal fiuk rendszerint idősebb hölgyekbe lesznek szerelmesek. Az érett asszony, aki vágyódással van telve, nagy hatással van a fiatal tapasztalatlan fiatalemberre. És ezek az asszonyok, akik a szerelem korai elvesztésétől félnek, remegnek, nagy kedvvel karolják fel a fiatal fiuk céltalan vágyait.

Nagyon gyakori a szülői háznál nevelkedő fiuknál a cseléd lány iránt érzett szerelem, aki nagyon szívesen bevezeti a fiatal urat a szerelembe, de a fizikai értelmét véve. Nem tud senki erről, de ha tudna sem beszél senki erről a háznál. Mélyebb szerelmi kapcsolat ugysem keletkezik belőle.

A lánynak ezelőtt is volt már egy vagy több „vőlegénye”, nem is mindig szabad éppen, de azért bevezetheti a fiatal urat a szerelem titkaiba és aztán tart ez a szerelem addig, amíg a már felvilágosult, illetve bevezetett fiatal ur másba lesz szerelmes. Tragédiák, amelynek hősnője a cseléd és hőse a fiatal ur, csak akkor lesz belőle, ha a fiatal ur már nem volt olyan naiv és ő töltötte be a titokba vezető szerepét. Ez azonban már nem tartozik az első szerelem körzetébe.

Az érettségi után a fiatalember, ha még nem került a szerelem titkainak birtokába, koraérett barátai egy nyilvános házba vezetik, hogy ott az örömeiket egy megfizetett nő által ismerje meg. Ez egy meglehetősen veszélyes dolog, mert a fiatalember ebben az első esetben nem az örömlányt ismeri meg megfizetett nőjében, hanem meséit gyakran valónak hiszi és megsajnálja, mert az ilyen nőnek rendszerint raktáron van egy-egy nagyon megható történet, amelyben színesen ecsetelik tragédiájukat, amely a nyilvános házba vitte őket. Ilyenkor fordulnak elő azok az esetek, hogy a fiu a nőt meg akarja menteni ettől az élettől és súlyos lelki konfliktusba kerülhet, amely éppen a nemi érése idejében komoly pszichikai megrázkodtatásokkal járhat. De az is előfordul, hogy mivel a szerelmet ezeknek a nőknek meg kell fizetnie, undor fogja el, amelynek gyakran hosszú időre kiható utóhatása van. Ez aztán addig tart, amíg egy odaadó asszonyra nem talál, aki a szerelmet szebbé varázsolja a számára.

Az asszonyok pedig, akik a szerelmet a maguk kedvéért üzik, nem törődnek a fiu eddigi csalódásával, hanem egész új mederbe terelik az érzelmek áradatait és mesterien vezetik be az ifjakat annak minden titkába. Nem ritka eset, hogy az anyánk egy barátnője, a családnak egy nőrokona, akár pedig a fiu barátjának az anyja lesz a fiu első szerelme. Az asszonynak sem esik nehezére egy ilyen tudatlan ifjuval induló viszony és az ilyen „entre deux ages” kalandban sokszor nagyon

sok költői érzés keveredik. A különös vonzalom, amely a gyakori eseteket előidézi, annak tudható be, hogy az idősebb hölgyek, akik minden asszonyi hevükkel tudják fiatal szerelmeiket magukhoz láncolni, egyúttal anyai szeretettel is ellátják őket. Hiszen az ilyen gyerekférfiaknak még tényleg anyuka kell. És a gyerekférfinak tényleg távol marad szerelmi vágya, ha a nő gyöngéden megsimogatja bozontos haját. A hajsimogatás egyre gyakoribb lesz, ezt mindig egy-egy bájos mosoly követi, mire a fiu annyira elvetemedik, hogy megcsókolja a nő kezét. És a nő így lassan, egészen lassan felébreszti a vágyat a serdülő férfiben. A fiu pedig észre veszi, hogy az a gyöngédség, amelyben a nő részesíti, mégsem egészen olyan, mint az édesanyja gyöngédsége, mert érzi, hogy egy-egy simogatást heves szívdobogás és teljes lelki felkavarodás követ. Aztán elérkezik a nap, hogy ismét meglátogatja a nőt. A nőgyengélkedik, nem hagyhatta el az ágyat, de hiszen ez nem olyan nagy baj, hiszen ezt a kedves fiucskát a hálószobában is lehet fogadni. Még mindig gyanutlan és az asszonyt elragadó negligésben találva, úgy látja, hogy még ezerszer gyönyörűbb és izgatóbb, mint valaha. Most megért mindent, vagy pedig a zavar annyira urrá lesz rajta, hogy megfutmodik, mert az első ilyen intim együttlét egy asszonnal, bizonyára nem vezet könnyebben eredményhez, mint hasonló esetben a lányoknál. A fiu ilyenkor a hirtelen ijedtségtől a szerető asszony előtt bizony nevetséges. Míg a lányok, ha hasonló esetekben az utolsó percig védekeznek, avagy csak színlelik azt, természetesnek tűnik. A fiu minden esetre éppen olyan áldozatot vél hozni, ha tettét elköveti, mint a lány és nem is gondolja, hogy ezekután az élet során már ugyis mindig csak ő lesz és csak neki kell a kezdeményezőnek lenni.

Az olyan apák, akiknek vagyoni állapotuk megengedi, nagyon he-

lyesen cselekszenek akkor, mikor a serdülő fiaiknak barátnőt keresnek. Ez a szerződöttetett művésznője a szerelemnek sok csalódást takaríthat meg a még érintetlen fiatalember számára. Mily gyakori a kis hercegről szóló történet, aki az utjába küldött asszonyba gyanutlanul belé is szeret. De mivel az asszony ilyenkor idősebb, megtartja a helyzet költőiességét és ha válni kell, szépen válnak el, amit a fiatal fiu egyhamar ki is hever.

Senki sem tudja, hogy melyik

relmet és az évek során magától találja meg azt, amit a számára rendelt Vénusz, a szerelem istennője.

Sajnos, azonban a már tapasztalt fiuknál nem úgy alakul a helyzet, amint azt a társaságában levő lányok, akik férjhez akarnak menni, szeretnék. Majdnem általános és a polgári életben hallgatólag szankcionált állapot, hogy a modern fiatalembernek, aki a társaságban a lányokkal társalog, flörtöl, neki udvarol, sőt egyik-másik

iránt különösebben érdeklődik is, mellesleg megvan a kis barátnője, aki nem kíván tőle mást, mint egy kis gyengédséget és érte egész asszonyiságát adja. Ez a lány az úgynevezett jobb családból való lányoknak riválisa, mert ezek nem szeretnek ilyen törvénytelen viszonyt kötni, na természetesen azért, mert a következményeitől félnek. A fiatalember pedig, aki nekik megvan az állandó viszonya, a lányt, akit feleségül akar majd venni, nem is akarja közelebből megismerni, nagyon elővigyázatos vele szemben és éppen azt kerüli a legjobban, aki neki a leginkább tetszik. Ezért nem üres frázis az, ha egy asszonyra, ki egy férfit egy életre magához tud láncolni, azt mondjuk, hogy győzött. Mert igen nehéz dolog ma egy férfit nyilatkozásra bírni. Rendszerint úgy áll a dolog, hogy a férfit egy másik nőtől kell elválasztani, mielőtt a nő magához köthetné. Csak nagyon ritka eset, hogy a férfi teljesen szabad és így az asszony-

nak mindig egy láthatatlan árnyék ellen kell küzdeni, akiről semmi biztosat nem tud és akinek létezése éket jelent; a társaságban mindenki tudja, hogy van, de egészen bizonyosat senki nem tud róla. Mert a kedves kis jelentéktelen, igénytelen szerető, aki boldog, hogy van egy barátja, akit szenvedélyével fon át, a társaság számára teljesen megközelíthetetlen. Mert a nőcske láthatólag mindenét odaadja a férfinak, anélkül, hogy érte bármit is kapna. Na és ezenkívül a férfi még meg is nevelheti magának, úgy, ahogy

Ősz a hegyen.

Lombtalan hegyen lehullt disze a nyárnak s fénytelen, vörös sávokban beszökött az ősz.

Forró, izzó meleg volt, melyben végsugarát adta ki az elmaradt nyár s a hegy maga volt egy levelekből szőtt, puha, selymes ág.

Lihegő mellel ért fel az asszony a hegyre. Formái áttapadva bontakoztak ki rövid szoknyája alól s lábának ingerlő vonala formás tolytatásban tűnt el.

Lehajolt s pár elmaradtlétű virágot szedett fel az őszi talaj bársony ugaráról.

Feljebb a kis harisnyakötőn kicsillant a hus s kecses formájú csipőjének édeni behajlása.

Forró vératomok szöktek a férfi fejébe.

Izzó, mint egy forró vággyal simult le az asszonyhoz. Keze egy kissé végigcsuszott a sima, kéjes asszonytest bőrén, aztán összeforruva estek a selymes földanya nászra vetett ágyába.

Az őszi hegyen végigfutott egy elhalált: asszonysikoly.

Carlos

a helyes ut, amelyen a megismerés fájához juthat el az ifju, ahhoz a fához, melyről Éva anyánk az első almát letépte. Ha egyedül, a saját találta útján jut el oda, saját maga viseli is a felelősséget, ha mások tanácsait követi, úgy azok, ha nem sikerülnek, bizonyára azzal védekeznek, hogy nem gondolták rosszul. Következményekkel járó szerencsétlenség csak akkor áll be, ha a fiatalember rossz kezekbe kerül, legyen az egy asszony, akár egy gonosz barát keze. Ellenkező esetben azonban csak megismeri a sze-

akarja. Egy asszony azonban szíve ösztönével, mindent kitalál, amit a férfi ujat számára hozhat, úgy, hogy egyáltalán nincsen szükségére az ő tehetségére. Ezért van az és nem is csodálatos, hogy sok férfi mélyen rangja alatt álló nőt vesz el feleségül, olyat, akivel már előbb hosszabb ideig viszonya volt. Ezeknek a nőknek, azokkal a nőkkel szemben, akik a férfi társadalmi állásával egy vonalban állanak, nagy előnyük van. Leirhatatlan jó érzés az, még egy asszony részére is, ha tudja, hogy a férfi nem érzi magát rabszolgájának. A rabszolgaságtól való félelem miatt a férfiak előszeretettel kötnek barátságot társadalmilag alattuk álló hölgygel, olyannal, aki nekik mindent megenged. Nem raffineriából, hanem belső nyugodtságból enged meg a szegény lány mindent a férfinak. Mert a világban egyedülálló férfit gondosan körülveszi, a fehérműjét mosásba adja, főz neki és gondoskodik arról, hogy minden kényelmet biztosítson a számára, úgyhogy ezt még egy feleség sem csinálja ilyen szakértelemmel. A jó házból való lány, azzal a lánnyal szemben, aki most kézen fekszik, de nem minden esetben lesz belőle feleség, soha nem veheti fel a versenyt. Miért? Erre a kérdésre csak annyit felelünk, hogy amiért a fiatal jobb családból való hölgyeknek egészen lehetetlennek tűnik, hogy a férfit, akinek, esetleg már a menyasszonya is, a lakásán felkeresse, hogy ott a mosónőnek a fehérműjét leszámolja. Hát ezért kérem.

És a végén mégis mi történik? A férfi végeredményben a jobb körökben forgó leányt veszi el feleségül. Mert bizony a férfinak azt gondolja, hogy semmi kötelességgel nem tartozik annak a lánynak, akinél nem ő volt az első. Természetesen, nem is ígér meg neki rendszerint semmit és így a szegény lány nem is követelhet semmit tőle. Nem valami nagy vigasz ez a szokás, de a józan szeretők belátják, hogy őket bármennyire teljesen bírják a férfiak megtartani, sohasem fogják őket. Egy keserű harc ez, amit egyik asszony a másik ellen vezet, anélkül, hogy egymást ismernék és bizonyos, hogy ez a titkos háború mindkét részből nagyon kinos.

A hidegvérű angol

Berlinből jelentik: A hidegvér tulajdonosát John Brown-nak hívták. Angol volt, vérbeli angol. Hidegvérbeli angol. Brown az egész ködös Albionban híres volt arról, hogy mennyire fagyasztóan flegmatikus és milyen jegesen hidegvérű. Egyszer egy nővel egy szobában töltött egy éjszakát. Nyáron volt, buja, meleg, nyári éjszakán. De még hogyan meg volt fagyva. És reggelre a nő meg volt fagyva. Össze-vissza volt fagyva. És mindent az angol hidegvére tette.

Van ennek a történetnek még egy szereplője: egy kövér, himlőhelyes, főként és elsősorban himlőhelyes, gazdag szappangyáros, aki lényegesen különbözött a fent említett angoltól. Először, mert német volt és nem angol. Másodszor, mert egyáltalán nem volt hidegvérű, sőt ellenkezőleg, nagyon is forróvérű. És harmadszor: furcsa izlése volt, nem szerette a nőket. Illetve, nem a nőket szerette.

A hidegvérű angolnak a múlt héten Berlinben akadt dolga. Késő éjszaka került egy szállodába.

— Van szoba? — kérdezte a portástól.

— Van, de el van foglalva, — felelte szellemesen a szobák nagyhatalmu főnöke.

— Talán egy fél-szoba lesz? — tapogatódzott az angol.

— Valóban, talán egy fél-szoba lesz! — hagyta helyben a portás.

Ne kerülgessük a dolgot: a szobafőnök beültette a liftbe az idegent, felvitte a negyedik emeletre a 175-ös számú szobába és

betuszkolta oda, ahol már mélyen és hangosan hortyogott a himlőhelyes szappangyáros. Az angol nem sokat teketóriázott. Meggyújtotta az ágyánál a villanyt, levet között és lefeküdt.

Nagyon furcsát álmódott. Ugy érezte, hogy valami furcsa érzés járja át meg át, hogy valami indiszkrét kéz fogdossa, tapogatja s hogy valami dohányillatu száj lehel rá csókokat. Hogy valaki szereti... Jobban mondva, hogy valaki szeretné...

Reggel az első dolga az volt, hogy borotválkozni kezdett. Ugy, ahogyan volt, hálóingben, papucsban, háttal a szobának, a tükhöz ült, az ablak elé, szappanhabot vert, bekente magát és borotválkozott.

A himlőhelyes szappangyáros nem tudta sokáig nézni a dolgot. Izgatottan felkelt, óvatosan az angol mögé került és megismételte az éjszakai álmot.

— Hogy hívnak? — lihegte az angol fülébe.

A hidegvérű angol feleletre sem méltatta, csak borotválkozott tovább és némán tűrte a legsúlyosabb és határozottan fájdalmas sértést. Egyszerre csak meggondolta magát: hátranyult a borotvájával és elmetszette a himlőhelyes szappangyáros beszédének a fonálát. Véresen és könyörtelenül elmetszette, aztán nyugodtan megborotválkozott és egy negyed óra múlva csengetett az inasnak:

— Hans, egy orvost és egy dugóhúzót!

Ha **ARADON** jól akarja magát érezni, keresse fel a

„DIANA” FÜRDŐT

Braun József vezetése alatt. — Nyitva reggel 5 órától, este 10-ig [10]

JUNO FÜZŐSZALON

Timișoara, Gyárváros

Fő-ucca 32.

Fűző és melltartók különlegessége, mérték után, 24 óra alatt készülnek. Ugyanott legújabb női divatkalapok nagy választékban, olcsó árak mellett. 1

Ernyők Transilvânia

óriási választékban

Speciális Ernyőáruház, **Arad**, Reg. Maria 12. Fischer Elis palota

Javításokat szakszerűen, olcsón vállal 2

A végrehajtó

— Irta: RÉVÉSZ OLGA —

A nagy magyar Alföldön, a kitűnő szögedi humuszon teremnek még olykor nők ilyen nemes hangzású névvel: Szűz Anna. Ezek a nők valóságos természeti ritkaságok. Így születnek. De alig, hogy megszülettek, sietnek kireperálni az anyatermészetten esett nagysérelmet és hamar méltatlanok lesznek a nevékhöz. Annánál is így volt, még előbb, sokkal előbb, mintsem édes anyja férjhez adta a becsületesen munkálkodó Tarján Istvánhoz, aki azonban odakünn a mezőn sokkal többet verejtékezett, mint otthon, a nemes hitvesi barázdák között.

Igy történetelt meg, hogy komoly bajba került az asszony, a szép szűz Anna ingósága. Megjelent a végrehajtó és rátette a kezét. Sőt nemcsak rátette, hanem beletette, illetve beletette volna, ha Szűz Anna idejében óvást nem emel a törvény emberének merénylete ellen.

Eredetileg, az adó miatt jött a végrehajtó és látván a magányos, szép asszonyt, világos célzattal nem a szekrényt és tükröt foglalta le, hanem az ágyat és a diványt. Gondolta: ezekre még szükség lehet. A következő percben egy véka pozsgás almát pillantott meg az ágy alatt.

— Lelkem szép Annuskája, kínáljon meg egy almával!

— Ha ráéhezett az ur, nem sajnálom a gyomrától — válaszolt Szűz Anna meglepő tartózkodással. Aztán leguggolt, hogy alányuljon az almáért és ugyanakkor leguggolt a vérehajtó is és ő is alányult. Anna egy egész véka almát szorongatott a kezében, a végrehajtó pedig csak egyet, de ennek több volt a harmata és zamatja valamennyinél. Az asszony hamar kibujt az ágy alól a véka almával és a másik almával, az eggyel, az egyetlennel, mely ugyanekkor kisiklott a végrehajtó kezéből és csak némi utóíz érzett és egy kis drága verejték gyöngyözött utána.

Ezek után a végrehajtó az asz-

talhoz ült és almát evett. Közben pedig meleg pillantásokat velett a diványon vesztegelő asszonykára. Majd imigyen biztatta:

— Lelkem szép Anna, gyere ide, osztán csókolj meg!

— Csókolja meg kendet a hét sárkány. Van nekem kit csókolni, ha ráfanyalódom.

— De beléd harapok ám!

— Harap kend a tehénbe, aki odakünn bóbiskol a jászol mellett.

A következő pillanatban a diványon termelt a végrehajtó és ragadozó fogaival, amelyek hivatásához méltók, beleharapott az asszony bal mellébe. Aztán megölelte, teljesen gyöngédtelenül leteperte a diványra és mint végrehajtóhoz illik, végre akarta hajtani forró merényletét. Az asszony azonban megkötötte magát, sikoltott és rugott, úgy, hogy a végrehajtó féluton, illetve a start előtt, fáradtan, eler-

nyedten feladta a versenyt. Egy folt maradt csak a porondon, illetve a végrehajtó gyűrött ruháján és másnap már a polgármester, mint zsüri ítelt az egész birkózás fölött.

Szűz Anna panaszra ment törvényes hitvesével, a szorgosan munkálkodó Tarján Istvánval együtt. A férj letett a polgármester asztalára két gombot és átadta a szót az asszonynak, akit ott nyomban szembesítettek a végrehajtóval. Szűz Anna így fejezte be vádbeszédét:

— Nem egyszer volt nálam exekutor, se kétszer. De még egyik ellen se gyűltem panaszra, mert mindegyik becsületesen végrehajtotta a munkáját.

A végrehajtó elszégyelte magát. A félbemaradt kaland vádjá mardosta a lelkét. Talán állásába is kerül a végrehajthatatlan végrehajtás. Megérdemelné.

Merengés

— Eredeti felvétel —

Ruhák száraz uton való vegytisztítását, modern gépberendezéssel a legszebben végzi:

Hoszpodár, Arad

Str. Traiescu No. 13.

(18)

Str. Traiescu No. 13.

Elli baba és a három rabló

Irta: BÁN-DOR.

1.

Kékszemű és szőkehaju volt a gyönyörű Elli, a bárók főerdészenek 16 éves leánya. És sétálni ment minden este a sötétzöld erdőbe, ahol a fák összedugták a koronáikat. De ez a sok korona együtt sem ért meg egy koronát, mert az erdőipar akkoriban még nem érte el a mai fejlettségét.

A kékszemű és szőkehaju Ellinek a doktor bácsi rendelte a sétát, mert Elli vérszegény volt. A doktor bácsi nem tudta, hogy miért vérszegény Elli, mert az orvosi tudomány akkoriban szintén nem érte el a mai fejlettségét. Tény az, hogy Elli sétált és élvezte az erdő leheletét, a lágy holdsugarat és minden egyebet élvezett, amit egy magányos leányka az erdőn élvezhet.

2.

Egy este aztán baj történt. A közbiztonság akkoriban egészen rossz volt, s a rablók nem a Markó uccában, hanem az erdőben tartózkodtak. Ezt nem tudta az ártatlan Elli, aki gyanútlanul végezte a maga orvosilag előírt sétáját. S ekkor három rabló tört elő a sűrüből.

— Halt! — kiáltottak Ellire, aki nem értette ugyan ezt a német vezényszót, de megállt, mert az ijedtségtől földbe gyökeredzett a lába.

— Mi rablók vagyunk! — mutatkoztak be a rablók.

— Látom — felelte Elli.

— És ki fogunk rabolni.

Elli kicsit magához tért már, s mert tiszta volt a lelke és üres a zsebe, hát nem félt már annyira:

— Bajosan hiszem! — felelte tehát.

— Nevetni fogsz, kicsikém! — mondta a főrabló.

— Miért?

— Mert hinni fogod. El fogjuk rabolni, amid van...

— Semmim sincs!

A rablók röhögtek.

— Az ilyen kis leányoknak mégis csak van valamijük, amit el lehet rabolni tőlük — mondta az

egyik. — Mi tehát elraboljuk, amijecskéd van.

— Szeretném látni — szolt Elli. A rablók ismétellen röhögtek ennyi ártatlanságon.

— Én is — mondta a főrabló — és azért le fogjuk vetni a ruhádat. Én is szeretném látni.

Megragadták a sikoltozó kis leányt és levelelték, hogy meglassák azt, amit el akartak rabolni tőle. És mert Ellin, a hosszúszerű selyemharisnyákon kívül semmi sem maradt, meg is láthatták. Sőt direkt megnézték. Kézzel foghatólag megnézték. Azután lefektették a puha füre és kirabolták. Mind a hárman egymásután. Mert mind a hárman rablók voltak.

Elli csak csodálkozott.

3.

— És most — szolt a főrabló, aki a maga részéről éppen harmadszor rabolta ki a leánykát — nehogy elárulhasson, hát egy fához kötjük a kisasszonyt. Egyrészt, mert a középkorban vagyunk, tehát ez kötelességünk. Másrészt, mert rablók vagyunk, vagy mi a csősz és kegyed fellármázhatja a rendőrséget. Majd csak jön valaki, aki leoldozza.

És a rablók egy mohos fa törzséhez kötötték a szép Ellit, a hosszú selyemharisnyákban. Más semmiben. Szóval semmi sem volt a szép leányon és az öreg holdvilág csillogó szemekket nézett le rá. Őszintén szólva, neki is jobban tetszett a leány így, mikor a rablók elvitték a ruháját.

— Segítség! — kiáltotta Elli, de csak a visszhang felelt rá.

Igy ment ez bizonyos ideig.

Talán este tíz óráig, mikor a fiatal Kovács éjszakai vadászatra indult. Kovács a bárók gazdasztje volt és szerelmes Ellibe. És meghallotta a segélykiáltást.

— Hahó! — kiáltotta messziről, már ahogy a vadászembereknél szokás.

— Hoha! — felelt vissza Elli.

— Erre! Erre!

És Kovács odaért a mohos fa törzs elé, amelyen a leány meztelen teste világított.

— Ah! — szolt és még a haja is égnek állott. Ismételjük, hogy Kovács már régen szerette Ellit... Jobban mondva, szerette volna...

Ezért állott az égnek.

— Az istenért, mi történt magával, Ellika? — kérdezte izgatottan és szeme buján tapadt a sétálló, dacos mellekre és a hófehér test egyvetlen, sötét foltjára.

— Rablók kötözték ide! Képzeld! — felelte az ártatlan kis leány.

— Egyéb nem történt? — regegett a szerelmes férfi.

Elli lesütötte a szemét.

— Egyéb is történt...

— Ugy? És hányan voltak a rablók? — kérdezte rekedten és öntudatlanul simogatta a kemény melleket.

— Hárman — Teste megrándult, ahogy a parányi bimbókat morzsolgatta.

— Hárman?

— Annyian, de úgy bántak velem, mintha tizenhárman lettek volna.

— Ez a szám pontos?

— Amennyire emlékszem. De oldozzon már fel, nagyon szégyelem magam.

— Szerencsétlen szám! — monddta a fiatalember és bánatosan sóhajtott, miközben tapogató keze óvatosan lecsuszott a leányka combjaira.

Aztán így gondolkodott:

— Ellinek most már ugyis mind-egy.

És nem oldotta le, csak miután a tizenhármasszám kellemetlen ódiáját elkergette...

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, spe-

ciális bőrbutorok

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

Palma Ami az autónál a Palma-sarok!

Szemelvények Marquis de Sade : Justine és Juliette című művéből*)

— K ö z l i : B Á N - D O R —

Justine és én a Panthemont zárdában nevelkedtünk, mely arról híres, hogy innen kerültek ki a legcsinosabb és szerelemvágyóbb francia nők. Rosine, az a fiatal leány, aki a szomszédunkból megszökött, hogy a kék karjaiba vesse magát, szintén társnőm volt a zárdában. Az első erkölcsi benyomásokat tőle és egy apácától szereztem és ők voltak azok, kik lelkemben a későbbi bűnök magvát elvetették.

Az apácát Delbenenek hívták. Már öt éve a zárda főnöknője és 30 éves lehetett, mikor megismertem. Nagyon bájos volt, szőke hajjal, kék szemekkel és szoborszerű termettel. Fivére már 12 éves korában a zárdába dugta, hol csak hosszas küzdelmek után tudták engedelmességre kényszeríteni. Nemileg korán megérve, a kegyetlenségre hajlamos Delbene két-három barátnőt szerzett magának, akik minden vágyát kielégítették.

Rosine 15 éves volt és már egy éve a zárda lakója, mikor egy napon — én 13 éves voltam — azt ajánlották, hogy csatlakozzam hozzájuk. Nem kell mondanom, hogyha nők összejönnek, ezt nem azért teszik, hogy az erényt ápolják, hanem, hogy egymást kielégítsék. Tetszeni akarunk azoknak, akik vágyódnak reánk és barátnői leszünk azoknak, kik csiklandoznak bennünket. Kilenc éves koromban már heves vérmérséklettel voltam megáldva és hozzászoktattam ujjaimat ahhoz, hogy vágyaimnak engedelmeskedjenek.

A főnöknő egy napon reggelire hívott magához, Rosinéval együtt.

*) Marguis de Sade 1740. június 2-án született régi provencai nemesi családból. A család tagjai magas állami és katonai tisztségeket viseltek s Sade is iskoláinak elvégzése után egy lovasezred tisztje lett, részt vett a hétéves háborúban, majd 1763-ban visszatért Párisba. Már ekkor is kicsapongó életmódot folytatott és botrányai miatt mintegy 14 esztendei fogságot szenvedett. A börtönben írta erotikus műveit, melyeket a forradalom kitörésekor a direktorium tagjainak, majd később Napoleon császárnak ajánlott fel, aki azonban tűzbe dobatta a munkáit. Heves politikai pamphletjei miatt közben újra becsukták s csak 1803-ban bocsátották szabadon, mint gyógyíthatatlan őrültet. 1814-ben halt meg tüdőgyulladásban 74 éves korában.

Nagy hőség volt és ez mentségül szolgált mindkettőjüknek ahhoz, hogy csupán egy áttetsző kis se-lyemingben fogadtak.

— Mióta a házba belépett — mondta Madame Delbene és homlokon csókolt — állandó vágyam volt, hogy közelebből is megismerkedjem Önnel. Nagyon szeretem az ilyen csinos kis leányokat. Azért nem kell elpirulnia. A szemérem csak beképzelés, csak megszokás. A természet, mely a férfit és nőt meztelenül teremtet-
te, nem oltathatta beléjük egyidejűleg a szeméremérzetet is. De erről majd később fogunk beszélni, ma más-sal fogjuk tölteni az időt. Velközön le színtén.

E szavaknál nevelve közrefogtak és csakhamar olyan állapotban voltam, mint ők és Madame Delbene csókjai is megváltoztak.

— Milyen csinos! — mondta csodálkozva. — Hogy remeg a kis melle. Nézd, Rosine, már nagyobb van neki, mint neked, pedig csak 13 éves.

Ujjával csiklandozta a mellbimbómat és nyelvét belefurta a szájamba. Csakhamar észrevette,

hogy ezek a becézgetések milyen hatással vannak reám.

— A pokolba is! — kiáltotta szinte magánkivül. — Milyen tüzes a kicsike! Gyerekek ne várjunk tovább. Félre mindennel, ami elrejteli előlünk a természet bájait.

Lerántotta magáról az inget és előttünk állott teljes meztelen szépségében. Rosine követte példáját. Teste nem volt oly szép, mint az apácáé, de milyen szemei voltak! Felizgatva, én is levetettem minden szemérmemet és Delbene mámorosan vitt az ágyára, hol egész testemet csókokkal borította.

— Csak egy pillanatra gyerekek, — mondta izgatottan — tartsunk egy kis rendet az élvezeteinkben. Az ember élvezete sokkal nagyobb, ha minden rendben megy.

E szavaknál szélfeszítette a combjaimat és csókolni kezdett, mialatt én az ujjaimmal viszonzottam kedveskedéseit. Rosine, aki már ismerte az apáca szokásait, kezével erősen pacskolta gyönyörűen fejlett ülepét, ami rendkívüli hatással volt a főnöknőnkre. Néha abbahagyta a csókolást és az arcomba nézett.

Nyugágyon

— Eredeti felvétel —

— Milyen bájos a kicsike — mondta ez az örömeány — milyen érdekes. Segíts te is, Rosine, izgasd te is! — hosszú ideig csak kéjes lihegésünk hallatszott, azután újra megszólalt:

— Most változtatunk a helyzeten, kedves Rosine, mert neked is élvezetet akarok szerezni. Így, angyalom, egyszerre foglak mindkettőtöket kielégíteni.

Az ágyra fektetett bennünket egymás mellé és ránparancsolt, hogy játszunk egymással. Ő pedig felváltva csókolt bennünket. Azután meg kellett fordulnunk és szinte aléltak lettünk az élvezettől.

Most maguk csinálják nekem! — kiáltott és mint egy bachansnő ugrott fel. — A te karjaidban akarok nyugodni, Juliette, a szádat akarom csókolni és a nyelvedet becézni, — közben valami különös dolgot csatolt a derekamra, mely férfias külsőt kölcsönzött nekem, majd magára húzott és én szinte önludatlanul tettem meg mindent, amit kívánt.

— Angyalkám — mondta ez az elragadó teremtes, mikor magunkhoz tértünk — nem is tudom kimondani, hogy milyen boldog vagyok, hogy veled megismerkedhettem. Ezután minden szórakozásomban részt fogsz venni és sok gyönyörűségben lesz részed. Foglalkozni kívánok veled, ki akarom üzni belőled a vallási hazugságokat, melyek megakadályozzák a boldogságot, visszavezetlek a természethez.

Meztelenül költöttük el a reggelit, mely új erőt adott a további küzdelmekre. A kéjnek ezerféle változatát merítettük ki, a legkülönösebb helyzetekben. Hol férfiszerepet játszottunk, hol felesége voltunk annak, aki az előbb a férjünk volt és kényszerítettük a természetet, melyet kijátszottunk, hogy a legédesebb kéjeivel ajándékozzon meg bennünket.

Igy telt el egy hónap, mikor is Rosine elhagyta a zárdát, hogy teljesen a kicsapongások karjaiba vesse magát. Néha azonban felkeres bennünket, mesél az életből, de sokkal romlottabbak voltunk, semhogy emiatt szemrehányásokat tettünk volna neki.

— Igaza van — mondta nekem Madame Delbene — én is ezt az életpályát választottam volna, ha a férfiak iránt is olyan szenvedélyt éreznék, mint a nőkkel szemben. Boldog vagyok úgy, ahogy most élek. Azok a gyö-

nyörök, melyeket a nők egymásnak szerezhetnek, olyan felségesek, hogy nem vágyódom más után. Megértem azonban, hogy férfiakat is lehet szeretni, aminthogy mindent megértek, ami a kéjre vonatkozik.

Madame Delbenének tényleg kétes hite volt. A zárda csaknem minden fiatal növendékét megrontotta és tanácsára sokan választották azt az életpályát, melyet Rosine. Hit és vallásnélküli asszony volt, aki szígyentelenül, saját belátása szerint élt és büntetlenségét csak az biztosította, hogy magas pártfogói voltak. De mit törődtem én ezzel. Egy csókja, egy tanácsa többet ért nekem, mint minden más, amit felhasználtak, hogy elválasszanak tőle.

Kedves főnöknőm azonban csakhamar elárulta, hogy nemcsak velem foglalkozik. Mások is megosztották azokat a gyönyöröket, melyekben több volt a kéj, mint az érzékenység.

— Gyere holnap délután hozzám, — mondta egy napon. — Hatan leszünk és hallatlan dolgokat fogunk csinálni.

— Hogyan? — kérdeztem csodálkozva. — Te más nőkkel is szórakozol?

— Természetesen. Vagy talán azt hitted, hogy te elég vagy nekem? Ebben a házban harminc apáca él, kik közül huszonnégy ment keresztül a kezeimen, továbbá 18 növendék, kik közül csupán egyet nem ismerek még. Ti, tanítványok hatvanan vagytok és csak három volt, aki ellenállott eddig. Amint egy új érkezik, már birnom kell, nem is hagyok neki időt arra, hogy gondolkodjék Oh, Juliette, az én kéjvágyam fertőz és megront mindent, ami körülöttem van. A társadalom boldog lehet, hogy csak ilyen kis területen terjesztem a rosszat. Az én természetemmel mást is választhatnék, ami károsabb volna az emberiségre nézve.

— Mit tennél, boldogságom?

— Mit tudom én. Az olyan romlott fantáziának, mint az enyém, ugyan olyan hatása van, mint egy kiáradt folyónak. A természet azt akarja, hogy károkat okozzon és az meg is teszi, hogy milyen módon, az mellékes.

— Nem a természet rovására akarod azt is írni, ami alapjában véve a romlottságból származik? — kérdeztem a tanítónőmet.

— A természetes okosság, drágám, nem abban áll, hogy elnyomjuk bűnös szenvedélyeinket, melyek életünk egyedüli boldogságát képezik,

hanem abban, hogy titokban adjuk át magunkat neki, olyan elővigyázatossággal, hogy rajta ne kaphassanak bennünket. Nē hidd, hogy ez korlátozza az élvezetet Ellenkezőleg: a titokzatosság csak növeli a gyönyörűséget, azonkívül biztosítja a büntetlenséget is és a büntetlenségre való kilátás folyton újabb és újabb kicsapongásokra készíti. Ha majd olyan boldog leszel a bűntényekben és kicsapongásokban, melyeket én olyan nagyon szeretek, ha azokban olyan élvezeteket találsz, mint én, meglátod, hogy nem fogod tudni nélkülözni többé.

Apróhirdetések.

18 éves temesvári urileány keresi nála idősebb asszony vagy leány barátságát, ki a szívét ért csapás miatt megvigasztalná Le veleket „Nem kell férfi“ jelígre a kiadóhivatalba kér.

Distingvált, de gyenge akarat erővel rendelkező uriember német és francia nyelvórákat venne szigorú nevelési módszerrel bíró asszonytól, vagy leánytól. Ajánlatokat a kiadóhivatalba kérek „Gazdag honorárium“ jelígre.

Vasáros András

Garage 	Mechanikai műhely.
	Szakszerű autójavítások, gvári alkatrészek készítése.
	Modern karosszeria és radiator gyártás.

Timișoara, Hunyadi u. 50.

Csáky órás, ékszerész **Arad**
Luther templommal szemben
Óra, ékszer raktár, precíz órajavító műhely 2

Szerkesztői üzenetek

Összeillő. Kérdése szinte nem is érdemi meg a feleletet. Érthetetlen előttem, hogy az elmondottak után hogyan kérdezheti azt, hogy összeillenek-e? Nem! Egy olyan teremtés, mint az Ön menyasszonya, még azt sem érdemi meg, hogy elhúcsuzzék tőle. Hogyan irhatja Ön, egy 28 éves férfi azt, hogy egy ilyen nőt a világon mindenkinél jobban szeret? Valóban, Önt a szerelem süketé és vakká tette. Azt mondja továbbá, hogy menyasszonya modern leány. Milyen tekintetben? Azért talán, mert az ajkait ruzsozza, vagy pedig, mert idegen urakkal elhagyja a termet, mert azok friss levegőt akarnak élvezni? Ez tényleg modern indoklás. És Ön mindezt meg tudja bocsájtani szerelmi mámorában. És milyen naivan írja, hogy menyasszonyát gyakran hiszterikus hajlamnak látja. Igen, hiszterikus is és csak azt érdemi, hogy azonnal oltahagya és sohase találjon ismét olyan férfira, akit éveken keresztül az orránál fogva vezethet. Mert lehetetlen viselkedés az, hogy Öntől még megérinteni sem hagyja magát, látszólag félve attól, aki nem-sokára a férje. Milyen feleség lesz az olyan leányból, aki óraszámra sírógörcsökbe esik és csak más férfiaktól engedi magát a friss levegőre kísértetni. Oda is való, helyezze a friss levegőre.

Szeretet. Céltalannak tartom, nagyságos Asszonyom, hogy fiának barátsági és szerelmi ügyeibe beleavatkozzék. Mert vagy homosexuális tendenciák szunyadoznak a fiatal-emberben, mely esetben kérdéssel és fenyegetéssel sem érhet el mást, mint, hogy fiának küzdelmeit, igyekezteit és lelki furdalásait megket-tőzi, vagy csupán egy ideiglenes biszexuális vonzalomról van szó, mely gyakori a fejlődés időszakában, mikor is az első tavaszi nap, egy csinos bubifej, vagy formás leány-lábszár a helyes utra tereli. És ez jobb és helyesebb, mint Önnek minden szeretettől sugalt figyelmeztetése és gondoskodása.

H. M. A fiatalember szempontjából érthető az a kívánság, hogy jövődöbeli feleségét egyszer mezte-lenül láthassa. De melyik fiatal leány ne szégyelné magát, ha ezt kérné tőle a vőlegénye? Máskülönben pedig ugyanilyen joggal a leány is

kérhetné ezt. Általánosságban telje-sen elegendőnek kellene lennie, hogyha a fiatalok sportolás és játék, esetleg evezés, uszás és tennisznél ismerik meg egymást kölcsönösen, amennyiben talán már intimebb együttlétnél nem találták meg a ki-vánt felvilágosítást. Tehát, kedves uram, mindent csak kölcsönösen, közös megértéssel, mikor is egy ké-relemnek a megtagadása nem írható a szerelem rovására. Más szempont-ból bírálva a dolgot, csodálkozni kell, hogy az emberek a legtermé-szetesebb dolgokból problémákat csinálnak. Két ember szereti egymást, megtanulták egymást ismerni, azaz, kitárták lelküket egymás előtt. Min-den gondolatukat, érzésüket ismerik egymásnak, kölcsönösen mindent birtokukba vettek lelkileg. Minden tartózkodás, gondolkodás nélkül, ter-mészetesnek találva, hogy az egyik mindent tudni akar a másikról. De midőn egy napon az a kívánság merül fel, hogy a másiknak a testét is megismerjék, kétségek állanak be.

Miért? Talán a testünket kevésbé ápoljuk, mint a lelkünket? Vagy pedig olyan erős az állat az ember-ben, hogy féltünk kell saját ma-gunktól?

Kitartás. Ön most éli át az ős-régi, tragikus konfliktust a fitalasz-szony és az anyós között. E kon-fliktus megoldása olyan könnyű, mint amilyen régi: igyekezzék ház-tartását különválasztani. Ha a férje szereti Önt, szívesen megteszi ezt az áldozatot.

Jobbra vagy balra. Mit mond az Ön lelkiismerete és szíve? A lel-kére tudná Ön venni, hogy azt a leányt, aki eddig hűségesen az ol-dala mellett állott, aki nagy küzdel-mekkel saját maga tartja fenn magát, anyagi okokból faképnél hagyja? És mindezt csupán azért, hogy adósságaitól megszabaduljon. Meg tudja tenni Ön ezt? Mi a kelleme sebb: vár még egy ideig és felesé-gül veszi mostani menyasszonyát és boldog élete lesz, minden lelki-ismerelfurdalás nélkül, vagy pedig nőül veszi azt a gazdag leányt, akit nem szeret és később mindig arra kell gondolnia, hogy rosszul cse-lekedett?

Bán-dor

GRAND GUIGNOL

— Furcsaságok a nagyvilágból. — *Rovatvezető: „Parisys”. —*

A beszélő film mindenfelé hódít. Gyönyörű találmány. Szencziós. Ha egyidőben indul a filmszalag a be-szélő apparátussal, úgy sincs semmi baj. Azonban, ha véletlenül néhány perc a differencia, akkor a legtragi-kusabb filmdráma is egy csapásra burleszké válhat. Ime néhány kiska-kított jelenet.

I.

Férfi (belép a szobába): Volt sze-rencsém A viszontlátásra...

Nő (székkel kinálja): Isten vele. Férfi (leül).

Nő: Csakhogy leráztam végre. Kiálthatatlan ember.

II.

Férfi (benyit).

Feleség (ijedten): Ah a férjem! Ő kopogtat az ajtón.

Udvarló (az ágy alól): Ennek az állatnak is pont most kell jönni, amikor javában csókolózunk.

Feleség (ájuldozva): Rejtőzzék el gyorsan!

Udvarló: Oh, miért is vagy te egy ilyen baromnak a felesége?

Férfi (kezet csókol az asszonynak).

III.

Fiu (forrón öleli a leányt): Mondja, miért huzódik úgy tőlem? Hát nem érzi, mennyire imádom?

Leány (aléltna a fiu karjai közt): Gyűlölöm a férfiakat. Mind, mind.

Fiu (lázasan csókolja): Engem is?

Leány (viszacsókolja): Maga se kivétel. (Szerelmes odaadással): Utálom... utálom...

Heti- v. havifolyóirat

pontos és csinos előállítását ol-csón elvállaljuk:

„Unió“-nyomda, Lugoj

Valódi párisi fényképek

M-lle LUCETTE kisasszony ajánlja Önnek ritka képsorozatát, aktok és gyűjtők számára készült diszkrét felvételeit a következő szériákban:

1. Lesbikus,	4. Tengeri fürdőben,
2. Leányinternátusban,	5. A fiatalság,
3. Párisi orgiák,	6. Montmartren szenvedélyei

A fenti szériák bármelyike 10 db. fényképet tartalmaz és a 10 darabnak ára L. 200
Tíz különféle, válogatott széria ára egyszerre megrendelve „ 1.500

Új széria a külföld számára!

Éppen most jelent meg!

118 legjobb vicc, titkos csomag a mellényzsebben, 118 darab nagy gonddal válogatott lev. lap kép, egyszerű humoros jelenetekkel. A 118 darabnak ára L. 1000

Diszkrét, cégjelzéstelen csomagolás bármely országba. Az összegnek bank utján, csekkel vagy postautalványon történt előzetes beküldése ellenében, azonnal szállítja: „M-lle Lucette, Studio Montmartrois, 4 bis rue, Du Poncea 4 bis, Páris, (2)“

A cég németül is levelez! Okvetlenül hivatkozzon erre a hirdetésre! (47)

Kna p p Sándor

Legszebben fest és tisztít

Arad, Magyar ucca 10. szám, saját ház
Fiók: Weitzer ucca 11. szám. 31/4)

Hölgyek figyelmébe!

Divatos bársonysapkák
minden színben már 250 leiért!
Női- és férfi nemezkalapok leg-
jutányosabban

Tuvicsák nál
kaphatók

Buziási ut 9 sz. a Turul cipőgyár előtt.

Dolly krém puder szeplővíz

Ez a vezető márka minden vonalon. Legszebb ajándék bármely nő számára. Gyártja:

Roth Jenő gyógyszerterá-
ban Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Halló! Hova szalad? Halló!

a „**PLESZ**“-féle
cserépkályhagyárba

Timisoara, Mehala, Ferencváros

mert ott kapni a legjobb cserépkályhákat! Meglepő, olcsó árak, szakszerű, pontos kiállítás! A kitűnő kályhák minőségét a cég 40 éves fennállása garantálja. 31-28

Navigazione Generale Italiana

Kényelmes és gyors utazás Észak- és Dél-Amerika felé

Tengeri ut: **Genova-Braziliáig 11 nap, Genova-Montevideo és Buenos-Aires 14 nap.**

[31-14]

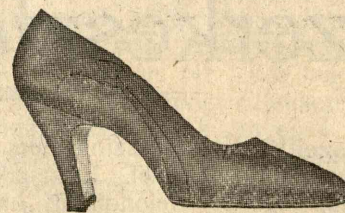
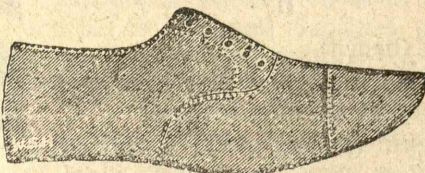
Felvilágosítással szolgál díjmentesen a fiók: Timisoara, Bonnáz-utca 20.

Új cipésműhely!

Legelegánsabb, legtartósabb és legolcsóbb cipőket készíti

SACHSJÁNOS

uri és női cipész, II., Kis-tér és
Fő-u. sarkán (Almapiac)

Divatos férfi és nőcipőket, tisztcsizmákat varrott talppal, mérték után elegáns kivitelben, szolid árak mellett készít

TEODOR USTENCU, 79

Timisoara, Belváros Tisztikaszínó-épület

igazi jósnő

aki megmondja multját, jelenét és jövőjét, tanácsokkal szolgál, nem csalás, minden beteljesedik. Érdeklődők forduljanak bizalommal hozzám. Temesvár, IV. Bonnáz utca 16. szám, I. em.

Vidékieknek levélben is.
Válaszbélyeg melléklendő.

Diszkrét lakás! (36)

„PHILATELIA“

bélyegkereskedés. Vétel, eladás, csere.

SZÉCSI, Timisoara IV.
Horváth Boldizsár-utca 2. sz. (30)

Az intelligens urinő csak

Bayer cipőt visel

viszont viselt és kopott cipőit festés által ujja alakítja át.
TIMISOARA, IV. Hunyadi ut 3.
Javítások soron kívül, pontosan esz-
19 közöltetnek!

Legszebben

**fényez
mos
vasal:**

Buttinger Teréz

gőzmosodája, ARAD

Battyányi ucca 35.

Saját házbán,
(bent az udvarban)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timisoara Józsefváros, Hunyadi-ut 33
Telefon 326. 26